

Aegina är atenarnas sommarrö

En dryg timmes resa från Aten finns en värld där trafikköer, buller och jäkt är närmast okända begrepp. På ön Aegina är livsrytmen behaglig, restaurangmaten otroligt billig och invånarna har sällan långt till ett leende.

Från centrala Aten tar det bara runt 20 minuter med tunnelbana ut till hamnstaden Piræus. Och så fort man stigit av finns där biljettkontor för olika färjelinjer.

– Bärplansbåt till Aegina tar 40 minuter och färjan dryga timmen, får vi veta på ett av dem.

Vi bestämmer oss för det sistnämnda och betalar åtta euro för enkel biljett. Knappt har färjan lämnat hamn förrän vi i cafeterian kommer i samspråk med pensionerade piloten **Kostas Thanasoulis**.

– Som många atenare har jag fritidshus på Aegina. Kontrasten mot Aten är stor och det är verkligen avkopplande att komma till ön, förklarar han.

Så fort vi stigit i land i staden Aegina, som ligger på öns västra sida, förstår vi vad han menar. Visst finns här wivi och bilar (fast fler mopeder och

skotrar), men bland det första vi möter är gammaldags kuskar som står bredvid sina hästvagnar och väntar på kunder.

Aeginas historia sträcker sig 2 500 år bakåt i tiden. Mellan 1827 och 1829 var detta Greklands huvudstad. Ön har drygt 13 000 invånare av vilka runt 8 000 bor i centralorten Aegina.

Bästa sättet att bekanta sig med den pittoreska lilla staden är att helt enkelt strosa omkring, till en början på huvudgatan där de flesta restaurangerna och kaféerna ligger. Där efter kan man med fördel ge sig in i och upptäcka gränderna.

Redan första kvällen hör vi skandinaviska talas vid ett av kaféborden och byter några ord på både svenska och norska.

– Titta här! säger svenskan och pekar på bordet. Ett stort glas vitt

LOKALKÄNNEDOM. När Kostas Thanasoulis får besök tar han gärna gästen hit till restaurangstråket i Perdikas hamn.

↑↑ **ETT MÅSTE.** Fiskhallen i Aegina ligger mitt i centrum och fisken och skaldjuren är purfärska.

vin och tillugg för två euro ...

I Aegina stad lär man sig snabbt att hitta. Vad som absolut inte bör missas är arkeologiska museet, grundat redan 1829, samt den lilla kyrkan Agios Nikolaos.

Nästa morgon bestämmer vi oss för en utflykt. Det är billigt att hyra bil eller exempelvis skoter på ön, men vi vill färdas som de flesta lokalbor. Aeginas busstation består av ett enda pyttelitet biljettkontor. Men det ligger centralt och eftersom det är enda stället där bussar står uppställda kan man bara inte ta miste.

Två euro kostar biljetten till turistorten Agia Marina, på östsidan av ön. Vi hoppar av redan efter 13 kilometer för att bese den kanske mest kända sevärdheten, det imponerande Afaiatemplet, rest 500 år före Kristus.

Till vänster om templet, som är

Följ
Hufvudstadsbladet
på Twitter!

HBL

@hblwebb

SKULLE GÄRNA STANNA. Till och med i december är det oftast varmt och soligt här dagtid, konstaterar Monica Karlsson som bytt Göteborg mot Aegina.

TID FÖR MAT. Psarotaverna betyder fisktaverna och sådana finns det gott om på Aegina.

FAKTA

Aegina

● Det går både färjor och bärplansbåtar från Pireus till Aegina.

<http://www.aeginagreecce.com/aegina-island/boat-timetables-aegina-boat-information-aegina/>

● Lokaltrafiken på Aegina består av tre busslinjer. Det är ganska glesst mellan avgångarna så bäst är att i förväg kolla in tidtabellen.

<http://www.aeginagreecce.com/aegina-island/bus-timetables/>

● Hotellpriserna är generellt lägre än i Aten och enklast är att gå in på någon boknings-sajt. Vi bodde på familjehotellet Klonos Anna, vänlig och serviceinriktad personal, dryga tio minuters promenad från stadens centrum.

● På Aegina behöver man aldrig hungra. HBL bad några personer ur nordiska kolonin om mattips och det blev restaurangerna Ekonomou, Skotadi, Maridaki, Tsia, Dromaki och Caposetsi samt kafféerna Panda Rei, Nisos, Noa och Inn on the Beach.

helgat åt gudinnan Afaia, ligger ett antikmuseum som även det är värt ett besök.

Nästa självskrivna turistmål, Agios Nektarios-klostret, nås enkelt med lokalbuss från templetts hållplats och resan tar inte många minuter. Den helige Nektarios (1846–1920) är Aeginas skyddspatron och till klostret, vackert inbäddat i grönska, hör bland annat en ståtlig kyrka.

Vi går in i ett klosterrum och blir tilltalade av en litet äldre dam, först på grekiska och så på engelska.

– Jag kommer hit varje dag och hämtar kraft och ro, berättar Stella Filaiti och bjuder på te och kakor.

Så frågar hon om vi vill uppleva ett annat, litet mindre kloster och tar oss i sin bil på cirka tio minuter till Agios Minas.

– Här finns fler nunnor än på Agios Nektarios. Här odlar de grönsaker, föder upp kycklingar, gör sin egen pasta och tillverkar en fantastisk rispudding som man kan köpa i deras affär.

– Jag lever på en rätt blygsam pension. Men på den här restaurangen får du exempelvis souvlaki med pommest och coca-cola för sex euro.

Turism är en av huvudnäringarna på Aegina.

– Inte minst många seniorer från fastlandet och även utlandet turistar här och en del hyr eller köper till och med hus, berättar Stella Filaiti som bott 30 år på ön och har många nordiska bekanta.

En annan stor näring är fisket. Nu sätter vi oss på en buss i Aegina stad med destination Perdika, en liten fiskerby med endast 700 bofasta invånare. De 20 minuterna bjuder på bitvis hänförande utsikt över havet.

Pensionerade piloten Kostas Thanasoulis, som vi träffade på färjan, möter upp i hamnen. Vi undrar om han kanske har något litet smultronställe att tipsa HBL-läsarna om.

– Javisst, här finns öns bästa badplats, med stilla vatten och långgrund botten. Det passar barnfamiljer, berättar han och kör oss i bil ett par kilometer till en strand som heter Klima.

I Perdikas hamn finns ett radband av fiskrestauranger. Kostas Thanasoulis tar oss till en som heter Giovia.

Självklart väljer vi thalassiná, det grekiska samlingsordet för havets läckerheter. In kommer rätt på rätt samt bondsallad och en halvflaska retsina. Som brukligt i Grekland bjuder värden, men gästen råkar diskret uppfatta att notan landar på under 50 euro.

– Tänk, säger vår värd och pekar ut mot vattnet, för några decennier fanns här fortfarande sfoungarades, tvättsvampsdykare.

Efter några dagar på Aegina

känns det som att kroppen börjat vänja sig vid den sköna, stressfria livsstilen. Typiskt nog är det då åter dags att ta sig till fastlandet.

Men en måltid till hinner vi med, och den avnjuts i anslutning till fiskhallen mitt i Aegina stad. Kyparen Andreas på restaurang To Stéki hälsar glatt välkommen och från menyn väljer vi bland annat fisken rödmulle, som ägarens far fångat samma dags morgon.

En duo på bouzouki och gitarr börjar plötsligt spela och från högtalarna strömmar smäktande rebetika, den grekiska bluesen.

– Jag tror, sammanfattar vårt lunchsällskap rikssvenskan Monica Karlsson, att hit till Aegina skulle jag kunna flytta för gott!

SÖREN VIKTORSSON
feature@ksfmedia.fi

FIRA JUL PÅ ANDRA SIDAN FINSKA VIKEN.

Till Tallinn 23–26.12.2016.

Stig ombord i Helsingfors dagen före julafton och spendera fyra rofyllda dagar i Tallinn. Besök julmarknaden och andra vinterevenemang, shoppa och upplev stadens förtrollande vinterstämming. Julmiddag och frukost njuter du av vid färdigdukad bord.

Läs mer på eckeroline.fi

HOTELLRESOR

Hotel L'Ermitage
pers. 164 €/pers.

Hotel Nordic Forum
pers. 218 €/pers.

Swissôtel Tallinn
pers. 298 €/pers.

I priset ingår bätresor med däckplats, 3 nätter i dubbelrum/pers, julmiddag 24.12 och frukost på hotellet.

BOKA DIN RESA på tfn 06000 4300
(1,75 €/samtal+Ina/msa)

Bonus på resor och inköp ombord.

eckeroline.fi

